

ใบความรู้ เรื่องคำบาลีในภาษาไทย หน่วยที่ ๒ แผนการจัดการเรียนรู้ที่ ๔
เรื่องหลักสังเกตคำบาลีในภาษาไทย รายวิชาพื้นฐานภาษาไทย รหัส ท๒๓๑๐๑ ชั้นมัธยมศึกษาปีที่ ๓

หลักการสังเกตคำไทยที่มาจากการบลี

๑. พยัญชนะ ภาษาบาลีและสันสกฤตแบ่งพยัญชนะออกเป็นวรรคตามฐานที่เกิดเสียง ดังนี้

วรรณค์/ฐานที่เกิด	แباءที่ ๑	แباءที่ ๒	แباءที่ ๓	แباءที่ ๔	แباءที่ ๕
วรรณ กะ (คอ)	ก	ข	ค	څ	ځ
วรรณ จะ (เพดาน)	ຈ	ڇ	ڙ	ڻ	ڻ
วรรณ ภู (ปุ่มเหงือก)	ڻ	ڻ	ٿ	ڻ	ڻ
วรรณ ตั๊ะ (ฟัน)	ຕ	ڦ	ٿ	ڦ	ڦ
วรรณ ປະ (ริมฝีปาก)	ປ	ڦ	ڦ	ڦ	ڦ

ພຢັ້ງຈະເສດຖະກິນ ຍ ຮ ລ ວ ສ (ສ ແ) ອ ພ ອຳ

๑. ภาษาบาลีมีพยัญชนะ ๓๓ ตัว เป็นพยัญชนะวรค ๒๕ ตัว พยัญชนะเศววรค ๘ ตัว

๒. สระในภาษาบาลีมี ๔ ตัว คือ อะ อา อิ อุ โอะ โอ

๓. ภาษาบาลีมีหลักตัวสะกดตัวตามที่แน่นอนตายตัว ดังนี้

๓.๑. พยัญชนะวรรคแคลวที่ ๑ เป็นตัวสะกด พยัญชนะแคลวที่ ๑ หรือ ๒ ในวรรคเดียวกันเป็นตัวตาม เช่น สัจจะ ทุกข อิจฉา กิตติ วิตถาร บุปผา เป็นต้น

๓.๒. พยัญชนะวรค์แ Everett ที่ ๓ เป็นตัวสะกด พยัญชนะแ Everett ที่ ๓ หรือ ๔ ในวรค์เดียวกันเป็นตัวตาม เช่น อัคคี พยัคฆ์ สเม็ชชา มัชมิมา วุฒิ(วุทธิ) วัฒนา(วุฒนา) นิพพาน เป็นต้น

๓.๓.พยัญชนะถ้าที่ ๕ เป็นตัวสะกด พยัญชนะวรรณครทุกตัวในวรรณเดียวกันเป็นตัวตาม (ยกเว้น ง เป็นตัวสะกด ง เป็นตัวตามไม่ได้) เช่น องก์ สงฟ์ บัญชร สันติ สัมผัส เป็นต้น

*ภู ณ เป็นตัวสะกด พยัญชนะตัวตามเป็น “ห” เช่น ปภูษา สายัณห์ อุณหภูมิ ตันหา เป็นต้น

๓.๔. พย়ঞ্চন শেষৱর্ক পেন্ট্যাসগড

- ย ล ส เป็นตัวสะกด ใช้ตัวเองเป็นตัวตาม เช่น อัยยิกา อัสสุ มลลิกา

- ว พ เป็นตัวสะกด พยัญชนะตัวตามเป็น “ห” เช่น ชีวaha อาสาพห

คำบาลีบางคำเมื่อไทยรับมาใช้จะตัวตัวสะกดทิ้งและใช้ตัวตามสะกดแทน เช่น

บาลี	ไทย	บาลี	ไทย
รูปจิ	รูปจิ	จิตติ	จิต
ทิฐจิ	ทิฐิ	ยุตติ	ยุติ
ว่าด้วย	วัดด้วย	เบตต	เบต

๔. ภาษาบาลีนิยมใช้ “พ” เช่น จุพา กีพา ครุพ เวพุริยะ

៥. ភាគ្យបាតិនិយមໃใชៗ “ក” ខេត ខោម ឱ្យ ឃ័តពី ជៀរ បៀវិ ឱ្យ

๖. ภาษาบาลีนิยมใช้ “ริ” กลางพยางค์ เช่น ภริยา จริยา วิริยะ สุริยะ อาจาริยะ กิริยา เป็นต้น

๗. ภาษาบาลีนิยมอ่านเรียงพยางค์ เช่น อມตะ ปกติ สรณะ อุตุ สามี เป็นต้น

๔. ภาษาบาลีไม่นิยมคำควบกล้ำ เช่น ปชา ปฐม ปนาม ปทุม ปณต เป็นต้น